

høstede erfaringer blive taget stilling til, i hvilket omfang det vil være hensigtsmæssigt at ændre området for disse bødeforelæg.

Anvendelsen af disse bødeforelæg begrænses endvidere efter forslaget til sager, der kan afgøres efter faste bødesatser. Heri ligger, at bødestørrelsen for den pågældende type forseelser skal være fastsat i forvejen. Sådanne faste bødesatser har i længere tid været i brug ved en række almindeligt forekommende forseelser, især inden for færdselslovgivningen. Bødesatserne vil for fremtiden blive fastsat af rigsadvokaten. Den polititjenestemand, der påtaler lovovertrædelsen, skal ikke kunne fravige bødesatsen. Hvis anvendelsen af den fastsatte bødesats i det konkrete tilfælde ikke vil være i overensstemmelse med praksis, fordi lovovertrædelsen ikke repræsenterer et normalt tilfælde, eller fordi lovovertræderens personlige eller økonomiske forhold er specielle, må polititjenestemanden ikke anvende bødeforlæg på stedet. Sagen vil herefter kunne afgøres ved bødeforelæg efter retsplejelovens § 931, stk. 1, eller ved indbringelse for retten.

Bøden skal efter forslaget forelægges i umiddelbar forbindelse med lovovertrædelsen, og sigtede skal gøres bekendt med, at det er frivilligt, om han vil have sagen afgjort på denne måde. Ønsker han ikke straks at vedtage bøden eller at modtage en betalingsblanket, optages rapport, hvorefter sagen behandles på sædvanlig måde, herunder eventuelt ved udfærdigelse af bødeforelæg efter stk. 1. Bødepåstanden vil være den samme uanset afgørelsesmåden. Oplyser sigtede senere, f.eks. ved telefonisk henvendelse til politikontoret, at han nu ønsker sagen afgjort ved bødeforelæg, kan et sådant alene udstedes efter stk. 1.

Udfærdigelse af bødeforelæg i forbindelse med lovovertrædelsen vil ske ved anvendelse af standardiserede blanketsæt, som kan udfyldes ved afkrydsning og nedskrivning af kortfattede oplysninger. Indbetaling af bøden sker pr. giro ved anvendelse af en betalingsblanket, som udleveres til lovovertræderen.

Såfremt sigtede underskriver blanketten, kan bøden inddrives, jfr. retsplejelovens § 931, stk. 3. Betales bøden ikke i de tilfælde, hvor der blot udleveres en blanket, kan sagen ikke gå til inddrivelse, men må behandles ligesom andre tilfælde, hvor bøden ikke vedtages.

I de administrative forskrifter, som vil blive udstedt, vil der samtidig blive fastsat nærmere regler om, hvilke polititjenestemænd der skal kunne anvende de nye regler.

I Sverige har man siden juli 1968 efter en forudgående forsøgsperiode haft en tilsvarende ordning

med forenkledede bødeforelæg („ordningsbot“). I Sverige er systemet blevet modtaget velvilligt af såvel befolkningen som politiet, og det har medført en betydelig arbejdslettelse for politi og domstole. Der udfærdiges årligt mellem 150.000 og 200.000 forenkledede bødeforelæg, og de bliver accepteret i mellem 97 og 99 pct. af tilfældene.

Også i Norge har man en tilsvarende ordning med „forenklet forelegg“, som trådte i kraft den 15. maj 1972. De rapporter, som justisdepartementet har modtaget fra politikamrene til brug for en nærmere vurdering af ordningen i praksis, peger i samme retning som de svenske erfaringer. I 1973 blev der udfærdiget 23.549 forenkledede bødeforelæg.

I Tyskland har man for at lette domstolenes arbejde med færdselssager pr. 1. januar 1969 indført en ordning, hvorefter politiet på stedet opkræver en såkaldt „Verwarnungsgeld“ på mellem 2 og 40 DM ved mindre færdselsforseelser, f.eks. ulovlig parkering eller lygteføring. Ved alvorligere færdselsforseelser forelægger den pågældende polititjenestemand sagen for de lokale færdselsmyndigheder, som idømmer lovovertræderen en såkaldt „Bussgeld“. Ifølge forbundsjustitsministeriet har ordningen fungeret upåklageligt. Mindre end 10 pct. af politiets afgørelser har været appelleret til de lokale færdselsmyndigheder, og kun en meget lille del af disses afgørelser har været appelleret til domstolene.

Til § 2.

I henhold til § 12 i loven om forbrugerklagenævnet kan forbrugerklagenævnet godkende, at klager over visse varer og ydelser, der ellers kunne behandles ved forbrugerklagenævnet, i stedet behandles ved klage- eller ankenævn omfattende bestemte brancher eller andre afgrænsede områder.

Der eksisterer et betydeligt antal frivillige klage- og ankenævn, der samlet omfatter væsentlige dele af forbrugerområdet. Der kan herved henvises til forbrugerkommissionens betænkning II side 27.

Det kan forventes, at forbrugerklagenævnet vil godkende en del af de eksisterende frivillige klage- og ankenævn omfattende ikke ubetydelige forbrugerområder.

Indbringelse for de godkendte nævn bør i et vist omfang medføre samme retsvirkninger som indbringelse for forbrugerklagenævnet. Dette gælder således med hensyn til bestemmelsen i klagenævnslovens § 6, stk. 2, om voldgiftsaftaler m.v., reglerne i § 8, der tilsigter at undgå samtidig behandling af en forbrugersag ved retten og ved et godkendt nævn, og bestemmelsen i § 10 om adgang til at indbringe en nævnssag for domstolene samt om forbrugerombudsmandens medvirken hertil.